

Predmet: Zoran Vukšić i dr. –Beli Manastir

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-PO₂ 45/2010

Glavni pretres: 12.10.2011.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Pava Nada

U SUP-u Beli Manastir radi od 1982. godine. Službu je iz ličnih razloga napustio u februaru 1991. godine. Kada je u avgustu 1991. godine uspostavljen SUP pod vlašću SAO Krajine ponovo se priključio policiji. Bio je na dužnosti zamenika komandira stanice za granične poslove, a od 1992. godine komandir iste službe.

Optuženog Strigića poznaje od pre rata, kao i optuženog Vukšića za koga se seća da je radio kao poštar. Optuženog Hrnjaka je upoznao u avgustu 1991. godine kada je počeo da radi kod njega u službi, gde je radio mesec dana a nakon toga je prekomandovan u saobraćajnu policiju. U SUP-u Beli Manastir je postojala specijalna jedinica koja je bila pod komandom Milana Jarića, koji je bio profesionalan policajac. To je bila jedinica sastavljena od aktivnih pripadnika policije i od rezervista. U sastavu jedinice su bili optuženi Vukšić, Strigić i Bertić. O ubistvima Adama Barića i porodice Čičak obavestjen je preko jutarnjih biltena. Tada je saznao da je istraga u toku, ali ne zna kako se završila. Nema saznanja ko su mogući izvršioци tih ubistava. U SUP-u Beli Manastir su postojale dve prostorije za zadržavanje koje su se nalazile u podrumu. Pored njih nalazila se jedna veća prostorija u kojoj su bile skladištene *duge cevi* i ostala oprema. U tim prostorijama su zadržavana lica po nekoliko dana da bi kasnije bila upućena na razmenu u Borovo naselje. Tamo je video nekoliko lica koje poznaje ali ne može da se seti njihovih imena. Nije primetio da je neko od tih lica imao povrede, niti je čuo da su pevali neke pesme. Ne zna ništa o napadu na Kozarac.

Ispitivanje svedoka Milana Jarića

Radio je u SUP-u Beli Manastir od 1976. godine, do aprila 1991. godine kada je HDZ preuzeo vlast, kada je napustio službu. Krajem avgusta 1991. godine, kada je Beli Manastir oslobođen od HDZ-ove vlasti, na poziv Radoslava Zdjelarevića, koji je tada postavljen za sekretara SUP-a, vratio se u službu. Dobio je zaduženje da formira jednu borbenu jedinicu koja bi išla u prve borbene linije. Među pripadnicima jedinice bili su optuženi Vukšić, Bertić i Strigić. Optuženi Vukšić je bio u jedinici od njenog formiranja pa do ranjavanja 3.09.1991. godine, kada je otišao na lečenje na VMA. Kada se optuženi Vukšić vratio sa lečenja jedinica je bila rasformirana od strane Zdjelarevića. Optuženi Strigić je bio u jedinici nekih mesec dana. Optuženi Bertić je bio malo duže od njega, a kasnije je formirao svoje odeljenje.

Učestvovao je u napadu na Kozarac. U tom napadu je učestvovalo oko 1000 boraca, među kojima pripadnici TO, vojske i njegove jedinice. Tog dana u njegovoj jedinici su bili optuženi Vukšić, Bertić i Strigić. Nije mu poznato da je u toj akciji optuženi Vukšić ranio neko lice. O ubistvu Adama Barića i ranjavanju njegove supruge Ane ne zna ništa. Za ubistvo porodice Čičak je čuo od optuženog Strigića. On mu je rekao da je protiv svoje volje upleten u nešto

oko porodice Čičak, ali nije ga saslušao do kraja već mu je rekao da će da prijavi Zdjelareviću i da se njemu obrati povodom toga. Kada je obavestio Zdjelarevića, on mu je rekao da zna za taj slučaj i da je pokrenuta istraga. Ne zna ništa o daljem toku, niti o rezultatima te istrage. Seća se da su u podrumu bile prostorije za zadržavanje. Kada je silazio u magacin prolazio je pored tih prostorija i viđao da su uvek bile pune zatvorenih lica. Nema saznanja da su ta lica maltretirana, niti da ih je neko terao da pevaju četničke pesme.

Komentar:

Obojica svedoka su bili starešine u SUP-u Beli Manastir, tako da je nemoguće da nemaju saznanja o zločinima iz optužnice, kao ni o tome ko su mogući počinio. Odaju utisak da znaju mnogo više nego što su izjavili pred sudom. Ispitivanje svedoka Milana Jarića od strane tužioca i advokata odbrane je bilo nepripremljeno jer su tek na početku današnjeg pretresa saznali da će Jarić svedočiti, pa su najavili sudu da će ponovo tražiti njegovo saslušanje kada se bolje pripreme. Svedok Jarić je više puta hvalio optužene kao izuzetno hrabre i čestite momke, a na izlasku sa suđenja se izljubio i pozdravio sa prvooptuženim Vukšićem.

Fond za humanitarno pravo